

recensie

Sjöld raakt toeschouwer niet

De Limburger, 28 maart 2017

DOOR PAUL WEELEN

Een amateurgezelschap uit een Maastrichtse wijk dat een eigen stuk brengt over een belangrijk maatschappelijk vraagstuk en dat op een best experimentele wijze voor het voetlicht brengt, verdient in elk geval alle lof.

In een uitverkochte zaal ging het stuk afgelopen weekend van start. Onder regie van Tamara Jongerden kwam er een door het gezelschap zogenoemd documentair theaterstuk tot stand.

Een grote lege tafel wordt langzamerhand gevuld met allerlei lekkernijen. Terwijl een schilderij allerlei wetenswaardigheden over armoede in Nederland en later in Maastricht opdist, verzamelen zich de mensen voor een uitgebreid en lekker diner.

Terwijl ze elkaar de ene na de andere droevige lijdensweg naar de schulden vertellen, komen enkele keren de onheilsboden binnen en overhandigen op theatrale wijze de vorderingsbrieven van schuldenaars en de belasting. Steeds opnieuw worden deze weggestopt en genegeerd, maar niet vergeten. Tot het allemaal niet meer te redden is en het feestmaal verwordt tot een macaber laatste avondmaal.

Het ziet er allemaal feestelijk uit en maakt ook indruk. De muziek, de gebaren, de bijna als een dansstuk ingestudeerde bewegingen over het podium. Het is een grote prestatie om amateurs van toch wel heel verschillend niveau tot een dergelijke gezamenlijke inspanning te brengen. En de cijfers, de feiten, de verhalen zelfs van vluchtelingen, ouderen, gepeste jongeren: het zijn allemaal kleine pareltjes, maar ze verzuipen ietwat in de grote stroom van symbolische bewegingen, theatrale presentatie en afstandelijke wijze van vertellen.

Het idee verdient een tien, het werk van de voorbereidingen wellicht nog meer, de prestaties van de individuele spelers zijn allemaal dik in orde en de aankleding van het geheel is top. Hoewel zelfs het publiek op een leuke manier aan het eind wordt uitgenodigd aan de tafel en het overgebleven eten voor de daklozen is bedoeld, blijft het stuk steken in de goede bedoeling.

Ja, zo is het, denk je aan het eind, maar het grijpt niet naar de strot en dat is uitermate jammer.

Gezien: Sjöld, dao laot iech miech veur haange
Door: Buurtheater Mariaberg
Waar: Bovenzaal Theater aan het Vrijthof
Nog te zien: in het theater op 31 maart, 1 en 2 april, daarna in buurt- en gemeenschapshuizen